

sentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser, og

- 6) enhver med individuel, væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 2. Ved klage efter stk. 1, nr. 4 og 5, kan Naturklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved indsendelse af vedtægter eller på anden måde.«.

3. § 26 affattes således:

»§ 26. Afgørelser truffet efter lovens §§ 19, 20, 23 og 24 af miljø- og energiministeren eller efter bemyndigelse af en styrelse, jf. § 38, eller afgørelser truffet efter regler fastsat i medfør af lovens § 19, stk. 3, § 23, stk. 2, og § 24, stk. 3, kan påklages til Naturklagenævnet.

Stk. 2. Afgørelser efter §§ 19 og 20 om enkeltstående indvinding af op til 50.000 m³ oprensings- og uddybningsmaterialer til nyttiggørelse kan dog ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Naturklagenævnets formand kan på nævnets vegne træffe afgørelse i klager efter loven, når klagen skønnes ikke at indeholde spørgsmål af meget væsentlig interesse i forhold til lovens formål.

Stk. 4. Naturklagenævnets afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.«.

4. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. Klageberettiget er

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) offentlige myndigheder,
- 3) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- 4) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 5) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser,
- 6) Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere,
- 7) Danmarks Fiskeriforening, og
- 8) enhver med individuel, væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 2. Afgørelse af, om en indvinding, jf. § 23, stk. 1, må antages at kunne påvirke miljøet i væsentlig grad, og tilladelse i henhold til § 20, stk. 1, til en sådan indvinding kan tillige påklages

af lokale foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø.

Stk. 3. Ved klage efter stk. 1, nr. 4 og 5 kan Naturklagenævnet kræve, at foreningerne eller organisationerne dokumenterer deres klageberettigelse ved indsendelse af vedtægter eller på anden måde.

§ 26 b. Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes klagefristen dog altid fra bekendtgørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

Stk. 2. Klage indgives skriftligt til miljø- og energiministeren, der videresender den til Naturklagenævnet ledsaget af den påklagede afgørelse og det materiale, der er indgået i sagens bedømmelse.

Stk. 3. En tilladelse må ikke udnyttes, før klagefristen er udløbet.

Stk. 4. Rettidig klage har opsættende virkning for den påklagede afgørelse, medmindre Naturklagenævnet bestemmer andet.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at stk. 3 og 4 ikke gælder for visse arter af afgørelser.

Stk. 6. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om underretning af de klageberettigede.«.

§ 11

I skovloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 2. november 1996, foretages følgende ændring:

1. § 39 a affattes således:

»§ 39 a. Afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler, der er udstedt i medfør af loven, kan påklages af

- 1) adressaten for afgørelsen, og
- 2) enhver, som i øvrigt har en individuel, væsentlig interesse i sagen.

Stk. 2. Afgørelser truffet i henhold til denne lovs § 8, § 9 og § 12, jf. § 10, kan endvidere påklages af

- 1) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø,
- 2) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser,